

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Putování za hvězdou • Výročí bitvy u Marathonu a u Thermopyl • Skřítkci mají svou tajnou poštu • Mateřská centra a MŠ • Kdo byl bratr Mak? • Historie • Kultura • Sport





DOB-Invest a.s.

- Dokončení Palackého náměstí Dobřichovice
- Dům Berounka – byty a obchody k prodeji i k pronájmu
- K nastěhování koncem roku 2010



VÍCE NEŽ DVĚ TŘETINY BYTŮ JIŽ PRODÁNY.

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 222 331 350, 606 620 920

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA





Stojící zleva: Jiří Matl, Jan Solnička, Břetislav Fišer (Fischer), Stanislav Kříž, Jaroslav Calda, Jiří Stehlík, Josef Příbyl, Miroslav Humhal, Josef Zábranský, Jiří Polanecký, M. Bondy, Milan Cabálek, Vladimír Špaček; **klečící zleva:** Miroslav Novák, Zdeněk Zelinger, Jaroslav Velc, Bohumil Bartůněk, Jiří Lukeš, Oldřich Vrbenský, Josef Holcát, Ladislav Šimůnek



Dorostenky: stojící zleva: Marta Bandyová, Dagmar Vítková – Masopustová, Okrouhliková, Marie Reindlová- Jedličková, Milena Tůmová – Valentová, Alena Červená – Šmrhová, Jindřiška Hamplová – Jiříková, Zdena Boubínová, Zdena Nováková, Anna Janečková – Podzemská, Zdena Štástková. **Sedící zleva:** Ludmila Palacká – Kubátová, Františka Jakešová, Jaroslava Voříšková, Helena(?) Hladíková, Ludmila Humhalová, Helena Solničková, Marie Chadimová - Velebilová

LIDÉ Z JEDNÉ VSI a lidé z druhé vsi

Lidé z jedné vsi si jednoho dne řekli: jak asi žijí naši sousedé? Půjdeme k nim na návštěvu a uvidíme. To si řekli a hned se se všemi svými ženami a dětmi vypravili na cestu do vedlejší vsi.

Jejich sousedé si však právě v té samé chvíli také řekli: jak asi žijí naši sousedé? – půjdeme k nim na návštěvu a uvidíme. A také se hned se všemi ženami a dětmi vypravili na cestu.

Mezi vesnicemi, asi tak v půli cesty, byl hustý les. Lidé z první vsi i lidé z druhé vsi se tomuto lesu z jakéhosi důvodu odedávna vyhýbali. A učinili tak i nyní. Lidé z první vsi les obešli z jedné strany, zatímco lidé z druhé vsi les obcházeli z druhé strany.

A tak se stalo toto: když lidé z první vsi dorazili do druhé vsi, zjistili, že je docela

prázdná, zatímco lidé z druhé vsi se v první vsi podívali těmž. Když se dost podívali, lidé z první vsi i lidé z druhé vsi pobrali, co kde našli, a vydali se na zpáteční cestu ku svým domovům.

A jako cestou na návštěvu, tak i nyní se oba zástupy vesničanů minuly při obcházení lesa. Jaké bylo překvapení těch i oněch, když dorazili ke svým stavením!

Nu – když se dosti podívali, když si zanaříkali, zavedli ti i oni dobytek do chlévů, hodiny pověsili na stěny, potraviny uložili do spíží, sudy skulili do sklepů, peřiny navršili na postele, rozestavěli lavice, truhly a skříně, uklidili hadry a hrnce a dál žili ve svých vesnicích, tak jako předtím.

*Pro letošní jarní zastavení jsme sáhli po půvabné knížce básníka Ivana Wernische **Doupě latinářů (Sežrané spisy – Die ausgewählten Schriften)**, již vydalo brněnské nakladatelství Petrov v roce 1998. Uvedený text v ní najdete na str. 26 – 27. Berte to, prosíme, jako náš skromný příspěvek k hrozící volební kampani ...*

ZPRÁVY

o jaru

Vážení čtenáři, zatímco připravujeme toto číslo Kukátka, sluníčko již dosti směle vystrkuje paprsky, sníh valem mizí, ráno již cvrlikají kamarádi zobáci a vzduch voní – vlaze a přítulně. Je to jasné, jaro již haraší zbraněmi a připravuje se ryčně vpadnout do našich popisných čísel. Jaro to bude břesk-né a Bůh nás v něm ochraňuj ... Velikánové Velikánovičové, kteří si poněkud zprivatizovali správu našich věcí veřejných, hodlají s námi totiž opět sehrát starou známou taškařici nazývanou v civilizaci běžně volby. A tak se nám zajisté hojnou měrou dostane výkřiků „já ne, to on!“ či „my, co spolu mluvíme, všechno nejlíp víme!“ obchodníci se sliby a růžovými brýlemi střídání budou rytíři bez bázně a hany s plamennými meči slov, předsevzetí a zaručených pravd ... A možná přijde i – Viktor Čistič a vypráší kouzelníkům kožichy. A jistojistě se nakonec dozvíme, jak je to s tou korupcí v našem útulném rybníčku. Tedy jistojistě se dozvíme, že „ještě nikdy nebylo, aby něco bylo, když někdo někdy někde někoho při něčem viděl“, jak pravil jeden dnes již nežijící klasik. A jestli se Vám to zdá příliš cynické, pak vezte, že tak jako tak to přece jen aspoň trochu volby budou a pokud k nim půjdeme, tak aspoň trochu budeme

moci vzkázat těm vykukům a šibrům, co si o nich myslíme.

Ale vraťme se k tomu jaru: přistálo před Vámi právě jarní Kukátko a Vy jste jistě zvědaví, co jsme pro Vás do jara připravili. Tak tedy: vzhledem k tomu, že letos uplyne 2 500 let od bitvy u Marathonu a 2 490 let od bitvy u Thermopyl, trochu se u těchto dvou bitev zastavíme. A jelikož jsme letos měli zvlášť pěknou a užitečnou Tříkrálovou sbírku, dojde samozřejmě i na ni. Dotkneme se také přijímání dětí do mateřské školky, již v minulém čísle probíraného veřejného prostoru i zvláštní pošty brdských skřítků. Přijde čas i na jógu, příběhy z historie dobřichovického Sokola i na krátkou vzpomínku na jeho dlouholetého náčelníka a starostu, bratra Maka, tedy Heřmana Janku. Samozřejmě Vás také pozveme na jarní kulturní pořady a přineseme čerstvé výsledky dobřichovických sportovců. A na závěr: dozvíte se také, jak se žilo úředníkům před cca 140 lety. Takže Vám přejeme klidné a radostné počtení.

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (v níž by se mělo

dostat na náklady vydavatele do všech dobřichovických domovních schránek, nedostane-li se k někomu, pak dejte vědět) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Rádi náš seznam rozšíříme. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, od tohoto čísla je můžete posílat i na naši novou e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Stará adresa bude ještě nějakou dobu platit, ale pravděpodobně v létě ji zrušíme, neboť tato adresa na serveru centrum.cz je zaplavována nevyžádanou poštou nad pro nás únosnou míru. Přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zasláné příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete udělat radost, pište, prosíme, slovo *kurs* se s. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

Tříkrálová sbírka	3
Fotogalerie ke čl. ze str. 21-26	4
Jarní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality	8
Z našeho života	16
Dobrá adresa	18
Co duše bez těla neboli o zdraví	20
Z historie	21
Osobnosti	27
Kultura	29
Sport	33

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Atelier ZXU (info@zxu.cz)

Tisk: Ofsetová tiskárna SWL

Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 2. 2010. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 5. 2010. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(dobrich.kukatko@centrum.cz, kukatko@dobrich.cz)
Distribučováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelů a smluvních partnerů.
Kukatko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: Atelier ZXU

MARATÓNSKÝ BĚH

a bitva u Marathonu a u Thermopyl

Historia magistra vitae

Když jsem si s povzdechem „*Jak ten čas letí*“ všiml, že letos uplyne 2 500 let od bitvy u Marathonu a 2 490 let od bitvy u Thermopyl, řekl jsem si, že by o těchto výročí mohla být nějaká zmínka aspoň v Kukátku, neboť to je jediné periodikum, kde mi články o věcech, které skoro nikoho nezajímají, dosud tisknou. Jiná periodika o nich určitě pomlčí a myslím si, že ani ve volební kampani, kterou letos budeme muset přežít, o nich nic neuslyšíme.

Proč bychom si ale na takové polozapomenuté a dnešní době tak vzdálené události vůbec měli vzpomenout? Odpověď je asi ta, že bychom si aspoň někdy měli připomenout, že byli lidé, kteří se dovedli postavit mnohonásobně přesile, kteří ctili zákony, i když jim kázaly, aby v boji padli, a kteří věděli, že povinnost bránit vlast se musí splnit i za cenu vlastního života. A taky by to mohl být důvod k tomu, abychom se aspoň při těchto výročí zamysleli, zda bychom my sami, z pohodlně, nedůvěřiví a kritičtí ke všemu včetně ideálů, byli ochotni a schopni takové oběti přinášet.

V současnosti někdejší bitvu u Marathonu připomíná už jenom sportovní disciplína maratónský běh neboli maratón, takže možná nebude na škodu, když se na své znalosti o této bitvě a o řecko-perských válkách vůbec pokusíme rozpomenout. Ve škole nám kdysi řekli, že v Persii tehdy vládl král Dareios, jehož říši byly Athény trnem v oku, že řecká vojska o síle asi deseti tisíc mužů v bitvě u Marathonu roku 490 př. n. l. na hlavu porazila třicetitisícovou armádu Peršanů a že do Athén vzdálených asi čtyřicet

kilometrů běžel oznámit výsledek bitvy posel jménem Feidippidés (nebo tak nějak), který, jak se praví, doběhl do cíle, zvolal „*Zvítězili jsme*“ a padl mrtev k zemi.

Na paměť této události je maratón, tj. běh na vzdálenost 42 km 195 m, pravidelně zařazován do programu olympijských her; v těch prvních, které se uskutečnily v roce 1896, se běžel přibližně po původní trati a v čase 2 hodiny, 58 minut a 50 sekund zvítězil Řek Spiridon Louis, což tehdy celé Řecko přivítalo s obrovským nadšením. Snad bych se také mohl zmínit o tom, že v roce 1952 zvítězil na helsinské olympiádě Emil Zátopek v čase 2:23:03 hodin a že to byl tehdy jeho vůbec první maratónský závod! Co mne se týká, běžel jsem poprvé maratón jako pětáctýřicetiletý mladík v listopadu roku 1980 a pamatuju se, že na jeho startu v pražské Stromovce jsem se utěšoval tím, že takto „postížených“ bylo přede mnou hodně a že všichni – asi jen s výjimkou toho prvního – přežili; tyto řádky, psané o třicet let později, svědčí o tom, že se mi to podařilo.

Jak se dalo čekat, vladař Xerxés, nástupce Dareia, se s porážkou perských vojsk u Marathonu nesmířil a na jaře roku 480 př. n. l. se s invazní armádou čítající na 200 000 mužů vydal Athény a Sparťany potrestat. Jak jeho tažení skončilo, víme. V několikadenní bitvě u Thermopyl roku 480 př. n. l. způsobili co do počtu mnohonásobně slabší Řekové perským nepřítelům těžké ztráty; byli v ní poraženi jen díky zrádci, který Peršanům ukázal, kudy mohou bráněný průsmyk obejít. Velitel thermopylských obránců, spartský král Leónidas, odmítl Xerxovu nabídku, aby

se vzdali a odevzdali zbraně, slovy „*Pojďte si pro ně!*“ a spolu s tisícovkou svých mužů dodržel slib, že Thermopyly neopustí – padli tam všichni. Na jejich paměť byl v místech, kde byli pohřbeni, zasazen kámen s epitafem, který je známý po celém světě:

Jdi, poutníče, a zvěstuj Lakedaimónským, že mi tu mrtví ležíme, jakož zákony kázaly nám.

A i když byli Řekové v této bitvě poraženi, znamenala pro jejich morálku obrovskou vzpruhu, neboť Leónidas a jeho spolubojovníci se stali vzorem odvahy a příkladem

splněné povinnosti - takto jsou ostatně chápáni dodnes, a to i mimo Řecko. Díky jim i svému odhodlání ubránit svou svobodu Řekové nejenže se perskému velkokráli nevzdali, ale po vítězné námořní bitvě u Salamíny, svedené na podzim téhož roku, ho donutili, aby z Řecka odtáhnul. Na závěr bych rád vyslovil naději, že v roce 2 510, kdy uplyne 3 000 let od bitvy u Marathonu a 2 990 let od bitvy u Thermopyl, někdo tyto události v Kukátku opět připomene. Já to už určitě nebudu.

HgS



Obrázek, který vznikl v ostravském televizním studiu pro pořad *Matematika převážně vážně*, na němž doc. E. Calda, HgS, spolupracoval.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

aneb putování za hvězdou

Sál křižovnické residence nabitý k prasknutí. A dobrá polovina přítomných děti! A navíc skvělé a trpělivé při pro ně nečekaně dlouhém a nelehkém programu. Nádherný a mohutný tříkrálový betlém, mihotavé blikání svíček. Prastaré instrumenty, zvláštní musika - tříkrálové zpěvy. A divadlo - dávný příběh tří mudrců od východu, duchovní promluva, požehnání ... Tak jsme si letos připomněli ten magický svátek a zahájili sbírku ...

Postavičky v převleku Tří králů, jejichž bílá roucha splývala s prvním lednovým sněhem, mohli letos potkat obyvatelé obcí a měst na dolní Berounce a v širokém okolí v týdnu od 3. do 10. ledna. Tříkrálové kole-dování je připomínkou svátku Zjevení Páně (6. ledna), kterým si křesťané připomínají, že Bůh se zjevuje jako člověk, jako narozené dítě. K místu jeho narození v Betlémě připutovali tři bibličtí mudrci, hvězdopřivoci z Arábie, kteří zpozorovali zvláštní úkaz na

nebi, kometu, a v ní viděli znamení příchodu prorokovaného vykupitele. Toužili spatřit ho na vlastní oči, a tak se vypravili za touto zářící hvězdou, která je vedla.

Tříkrálová sbírka je rozsáhlý dobrovolnický projekt Charity ČR pořádaný po celé České republice letos již po desáté. V řevnické farnosti, do níž patří i Dobřichovice, se její organizace ujala Farní charita Řevnice a k jejímu zahájení uspořádala v neděli 3. ledna v dobřichovické residenci (zámku) koncert



Putování za hvězdou. Na něm vystoupil soubor Ludus musicus s písněmi, které se zpívají v období svátku Tří králů. V úplně zaplněném sále dobřichovického zámku se také před velkým tříkrálovým betlémem odehrál onen příběh o putování tří mudrců z východu, kteří se setkali nejprve s krutým králem Herodesem a až pak je hvězda zavedla k místu narození Ježíška, aby se mu mohli poklonit. Když příběh skončil, požehnal koledníkům farář řevnické farnosti Robert Hanačík a vyslal je předávat radost křesťanů z této události.

Zdálo se, že šťastná hvězda vedla i koledníky, kteří byli vlídně přijímáni v domácnostech v celkem jedenácti obcích a městech – ve Všenorech, Dobřichovicích, v Letech, Řevnicích, Karlštejně, Osově, Osovci, Všeradicích, Mořině, Mořince a Halounech. Na koledu se vydalo 92 dobrovolníků v 16 skupinkách. Za tři krále se převléklo i několik dětí z Dětského domova Lety. Díky štědrým příspěvkům se v kasič-

kách sešla částka 72.441 Kč. Farní charita Řevnice z ní použije 65 % na svůj vlastní záměr, a to na podporu místních lidí, kteří pečují o postižené nebo nemohoucí rodinné příslušníky. Konkrétní využití pro lokální účel bude průběžně zveřejňováno na webových stránkách charity Řevnice (<http://revnice.charita.cz>). Zbýlých 35 % použije hlavní pořadatel Tříkrálové sbírky, Charita ČR, na podporu domů pro seniory a azylových domů a část peněz poputuje chudým obyvatelům Ugandy a Běloruska. Kdo přijal koledníky ve své domácnosti, nebude litovat. Na dveře jeho domu napsali posvěcenou křídou zkratku K+M+B+2010, což lze vykládat jako iniciály Tří králů (Kašpar, Melichar, Baltazar) nebo jako latinskou formuli požehnání: Christus masionem benedicat – Ať Kristus požehná tomuto příbytku.

Eva Vaculíková

Pozn. red.: další obrázky z Tříkrálové sbírky najdete na str. 3. Za jejich zapůjčení děkujeme E. Vaculíkové a Farní charitě.

MATEŘSKÁ ŠKOLKA bude přijímat

Legendární sportovní komentátor Gabo Zelenay proslul před léty výkřikem: „nepekná situácia!“ A v takovou se už po léta mění přijímací řízení do dobřichovické mateřské školy. Pamětníci pamatují, že vlastně nic nového. Kolik že brigádnických hodin bylo v osmdesátých letech potřeba k přijetí malých človíčků do školky? 100 hodin? Brigády už dnes neletí, nicméně vedení školky je postaveno před stále stejný (a věru za daného stavu prakticky neřešitelný) problém: více žadatelů, než unese kapacita školky. A proto se ve spolupráci s vedením obce snaží nalézt a stanovit přesnější kritéria pro přijímání. Právě se tvoří nejnovější verze. A jedním z podstatných bodů má být např. trvalé bydliště obou rodičů v Dobřichovicích. Otázky se množí, nejistota stoupá. Redakce proto požádala o bližší informace ředitelku dobřichovické mateřské školky, paní Moniku Víškovou.

Je únor, pole spí a sílí, spousta lidí žije masopustem a karnevaly, ale přišel i čas zápisů do škol. Základní škola v Dobřichovicích má zápis úspěšně za sebou, mateřskou školu teprve tato událost 30. 3. 2010 čeká. Město Dobřichovice v současné době tvoří kritéria, podle nichž se budou hodnotit žadatelé o umístění dětí do zdejší mateřské školy. Jelikož zřizovatelem mateřské školy je město, má tudíž oprávnění zvolit taková kritéria, jaká městu nejvíce vyhovují. Jejich počet, rozsah ani náplň nejsou zákonem nijak stanoveny. V současné době je v Mateřské škole v Dobřichovicích celková kapacita 96 dětí. Každoročně odchází do základní školy cca 30 – 35 dětí, tudíž uvolňuje novým zájemcům stejný počet volných míst. Počet zájemců v posledních letech se

stoupající tendencí převyšuje počet volných míst. V průměru jde o 40, ale i více žadatelů, které musím z důvodu nedostatečné kapacity odmítnout. Mezi žadateli jsou i rodiče z okolních obcí. Do loňského roku byla ve výhodě pouze obec Karlík, jejíž žadatelé byli posuzováni stejně jako dobřichovičtí. V letošním roce bylo zastupitelstvem města Dobřichovice toto privilegium zrušeno, a tak karličtí žadatelé o místo v mateřské škole budou posuzováni stejně, jako žadatelé z jakékoliv sousední či vzdálené obce. Rodiče sousedních obcí se mne často ptají, co mají udělat, aby se do naší mateřské školy jejich děti dostaly. Musíte řešit tyto problémy ve svých obcích, spojit své potřeby, názory a síly s ostatními rodiči, volit do čela obcí ty, kteří se budou problematikou školství

zabývat a budou mít lidský zájem o Vaše problémy. Plakat u zápisu v sousední mateřské škole nepřinese žádné řešení. Ani já nemám radost z množství zamítavých rozhodnutí o přijetí, ráda bych pomohla rodinám, které tuto situaci řeší, ale není to v mých silách. Prožadatele z Dobřichovic mám jednu odvážnou radu. Přihlaste se co nejdříve k trvalému

pobytu v Dobřichovicích, pokud zde opravdu žijete, protože potom máte zcela jistě velmi vysokou šanci na přijetí dítěte do mateřské školy. Těším se na shledanou u zápisu 30. 3. 2010 v době od 13 – 19 hodin.

Monika Víšková
(<http://msdobrichovice.ic.cz/begin.htm>)

VEČER PRO AFRIKU na řevnické faře

Na pozvání Farní charity Řevnice přijede v sobotu 6. března 2010 na faru v Řevnicích Terezie Böhmová a od 16,00 hodin bude vyprávět o tom, jak celých deset měsíců pomáhala s péčí a vyučováním sirotků ve stacionáři ve Středoafričské republice. Terezie jela do Afriky jako dobrovolnice organizace Siriri (www.siriri.org) se sídlem v Praze. Cílem této obecně prospěšné organizace je pomáhat obyvatelům Středoafričské republiky, aby se vymanili ze závislosti na pomoci zvenčí. Pro její úspěšné působení je klíčovým partnerem středoafričská misie bosých karmelitánů, kteří v zemi zůstávají i přes časté ozbrojené konflikty, bě-

hem nichž většina humanitárních organizací ze země uprchne. Terezie Böhmová se starala o sirotky ve stacionáři, k jehož výstavbě pomohla právě organizace Siriri. Přijďte si na faru do Řevnic (Nám. Jiřího z Poděbrad 20) poslechnout poutavé vyprávění dívky, která za deset měsíců poznala svět afrických dětí, jejich radosti i strasti.

Eva Vaculíková, Farní charita Řevnice

Pozn. red.: obrazovou pozvánku na přednášku najdete na webové stránce Kukátka na adrese: www.dobrich.cz v rubrice Přesahy.

JE KŘESŤANSTVÍ nudné a zbytečné?

Možná už jste si tuto nebo jinou podobnou otázku také někdy položili. Možná jste se někdy zabývali hledáním smyslu lidského života, hledáním pravdy a podobnými otázkami. Každý člověk hledá odpovědi na

duchovní otázky, přestože stále více žijeme v materiálně smýšlející společnosti.

Otázka „Je křesťanství nudné a zbytečné?“ je zároveň název prvního tématu kursu Alfa, který pořádá Římskokatolická far-

nost Řevnice. Alfa je jedenáctidenní cyklus setkání s promluvami a prostorem pro debatu nad základy křesťanství. Nejedná se o žádné teologické vyučování, ale o neformální setkávání s možností diskuse v malých skupinkách.

Proč ALFA?

A bsolutně pro každého, kdo se chce dozvědět víc o křesťanství.

L imonáda aj. občerstvení. Společně jídlo dává lidem příležitost se spřátelit.

F úra legrace. Základy křesťanské víry je možné poznávat uvolněně a s humorem.

A tmosfera přátelství, kde se každý může zeptat, na co chce, a projevit svůj názor.

Kurs je veden týmem spolupracovníků, je bezplatný, dle vlastního uvážení můžete přispět na občerstvení. Absolvováním kursu se k ničemu nezavazujete!

Kursy Alfa vznikly kolem r. 1990 v anglikánské církvi v Londýně. Jejich zakladatelem je anglikánský duchovní Nicky Gumbel, který napsal několik velice úspěšných knih o křesťanské víře. Kursy měly velký úspěch a přinesly povzbuzení mnoha lidem. Tak se postupně rozšířily do všech křesťanských církví po celém světě. V Čes-

ké republice kursy Alfa koordinuje Křesťanská misijní společnost.

Kurs v řevnické farnosti bude probíhat od 9. 2. do 20. 4. 2010 každé úterý od 9:30 do 12:00. Součástí kursu bude i jeden společný půlden s obědem (v sobotu asi v polovině kursu). Přihlásit se může každý, kdo se chce více dozvědět o křesťanství, najít nové přátele a má v úterý dopoledne čas. Je také možné přihlásit se pouze na úvodní dopoledne. Rádi vám podáme bližší informace.

Kontaktní osoba: Jitka Folejtarová, mobil: 774 625 502, pevná linka: 257 711 388
Místo konání kursu: fara Řevnice, Nám. Krále Jiřího z Poděbrad 20

Zahájení kursu: 9. 2. 2010 v 9:30

Přihlášky posílejte buď e-mailem na adresu: alfa.revnice@seznam.cz,

poštou na adresu: Jitka Folejtarová, U Kotle 6, 252 29 Lety, nebo se můžete přihlásit telefonicky na výše uvedených číslech.

Uved'te, prosíme, jméno a kontaktní spojení (e-mailovou adresu nebo telefon).

Na setkání s vámi se těší tým spolupracovníků kursu Alfa

CHODCI občané druhé kategorie?

aneb další pokračování o veřejném prostoru ...

Tak máme za sebou zimu, takovou, jaká má být. Konečně stabilní počasí, ne čtyři dny tak a další čtyři jinak a venkoncem furt ošklivo. Kolem Tří králů napadl sníh – a že ho bylo pozhnaně – a setrval skoro do konce února. Jako národ mrmlalů jsme vždy mrmlali, jaké jsou blbě zimy na blátě, teď jsme konečně měli zimu jako z Ladových obrázků, ale mrmlali jsme

zase. Holt jsme si už asi odvykli ... No viny plné dramatických situací ze silnic, zkratované vlaky se zamrzajícími dveřmi a záchody (zřejmě jejich konstruktérům jakýsi zavilý škodič zapomněl naznačit, že v zimě může i mrznout a padat sníh ...). K té záplavě mrmlání a jamrování připojím ještě jedno, když už jsme v tom (neboť si myslím, že takhle zima byla hez-

ká a problémy, jakkoli nepříjemné, jsou řešitelné). A sice: mrmlání o tom, o čem se dramaturgové dramatického zpravodajství tak mnoho nezmiňovali. Tato zima totiž byla věru těžká pro pěšáky, chodce, chcete-li. Nezobecním, vztáhnú se, v logice záměru Kukátka, jen na dobřichovické chodníky. Věru neveselá situace. Jakkoli chápu obtíž té ne zcela běžné situace a vím, že to věru není jednoduché a že nelze obci upřít snahu o chodníky se nějak postarat, přesto se řada těchto cest (pro pěšáky často klíčových), stala na delší dobu prakticky neprůchodnými či se změnila v místa, po nichž se dalo přemísťovat jen na hranici rizika (že to bylo často za touto hranicí, raději zmiňovat nebudu, ač mé vlastní tělo je toho důkazem více než „pádným“). Maminky s kočárky, „malí lidi“, starší lidé, špatně chodící, či důchodci s jezdičkami by mohli vyprávět. A handicapovaní – ti raději přijali „dobrovolné“ domácí vězení. Uvedu jeden, zcela markantní příklad: chodník v Tyršově ulici od mostu k nádraží, který je prakticky jedinou možností pro značný počet spoluobčanů při cestě na druhou stranu či na nádraží. Prakticky zůstal minimálně tři až čtyři týdny bez jakékoli údržby (kromě jednoho muže s lopatou na pár hodin a jednoho privátního dobrovolníka, jehož jméno redakce zná, jenž si ale nepřál být (jak už je v tuzemsku zvykem) jmenován. A opakovala se známá, nepochopitelná, a kdyby „se“ chtělo, jistě snadno řešitelná hra, o níž jsme psali již mnohokrát: i když obec nějak chodník napoprve a nahrubo očistila, za pár okamžiků na takto upravený chodník nahrnula radlice ze silnice nový sníh a pak už se nedělo nic. Tedy dělo ... Pěšáci se v něm hrabali, klouzali, padali a (většinou) i vstávali. Buď to byla hluboká kaše, nebo hluboká sněhová a mokrá břevka s ledem vespod, nebo, když to zmrzlo, prakticky jen těžko schůdný povrch tak akorát pro milovníky

free stylu. To vše za situace, kdy kolem ve vzdálenosti často několika centimetrů frčí prakticky trvalý proud aut, která jen výjimečně jedou onou vysněnou a magickou padésátkou. Frčí, protože jejich dráha je upravená a doslova vyluxovaná. Ano, všechny tyhle krize se totiž točily především kolem automobilů a jejich cest. Rozumím, že je to důležité, snad i podstatné. Ale dovolím si i zaprovokovat: pěšáci málokoho zajímali, o ně se nikdo (na rozdíl od plechových miláčků) moc nestaral. Jako by se stali občany druhé kategorie. A v prostoru více slov, než činů. Skoro to vypadá, že mnoho z těch, kdož mají úpravu chodníků na starosti, po chodnících vlastně nikdy nechodí a tuto zkušenost nemají. Na rozdíl od autora těchto řádků (a teď budu, s prominutím, po čertech osobní), jenž dodnes léčí následky přemísťování po obecních chodnících (a doporučení jednoho „moudrého“ muže – *když špatně chodíte, tak sed'te prostě doma* – nepovažuje za relevantní řešení). Nedávno jeden blogger napsal, že národ, jenž se není schopen dohodnout už ani o tom, kdo a jak má zametat chodník, je předurčen k zániku. Nemyslím. Je to zase jen a jen věc selského rozumu, vstřícnosti – a samozřejmě také - pracovitosti. A proto závěrem dovolte poděkovat všem, kdo jakkoli v této zimě přispěli ke schůdnosti dobřichovických chodníků, ať už to byli lidé „obecní“, či soukromníci (a že jich nebylo málo). Ale stav výše zmíněného chodníku v Tyršově (a jistě nejen tohoto) považuji za námět k cenné diskusi o veřejném prostoru. Čas na ni máme do příští zimy. A to je času až až na tenhle v podstatě jednoduchý problém.

P. S.: Neberte, prosím, tento „výlev“ jako špičkování proti automobilismu. Byl veden jen a jen vírou, že chodci jsou „taky lidi“ a ne občané druhé kategorie ... a že snad příští zimu ...

J. Matl

JAK SE ŽILO ÚŘEDNÍKŮM před 140 lety?

Zajímavý dokument, který v rodinných písemnostech objevil jeden z našich stálých přispěvatelů, přinášíme nejen pro srovnání s dneškem, ale tak trochu i pro pobavení. Za povšimnutí stojí zejména body 6, 7, 12

a první věta bodu 10. Jejich dodržování by slušelo nejen úředním činitelům, ale vůbec všem občanům i dnes. Najdete jej na poslední stránce.

HgS

UŽ JSTE OBJEVILI „taposkří“?

Že vůbec netušíte, co jste to vlastně měli objevit? Nu, tedy Vám poradím, co to vlastně máte hledat, jelikož je známo, že se výrazně lépe hledá, víme-li, co že to vlastně hledáme. Tak tedy: Ti, kdo čtou tento čtvrtletník pravidelně, to jest čtvrtletně, si již jistě zvykli na různé nezvyklé zprávy o brdských lesních skřítcích, kterými se to ve zdejších hvozdech jen hemží. Ti důvtipnější už tedy tuší, odkud i tentokrát vítr vane. Ano, od skřítků!

Že jsou to tvorové sice velmi malí, zato velmi inteligentní a společenští, o tom již málokterý čtenář pochybuje. Snad proto nikoho nepřekvapí, že mají i své písmo, a mají-li své písmo, mohou také psát dopisy. A mohou-li psát dopisy, musí mít i své poštáky. Až potud to není nic tak překvapivého - o poštovních brhlících se vědělo již dávno. Teprve nyní jsem však při svém bádání přišla na to, že je jejich poštovní systém mnohem sofistikovanější, než by se na první pohled mohlo zdát. Ano, skřítki mají „TAPOSKŘÍ“: Tajnou poštu skřítků!

Nyní již víte, co máte hledat, tedy samo-



Tajný poštovní úřad brdských skřítků.

zřejmě za předpokladu, že vůbec něco hledat chcete. Abych Vám pátrání po „TAPOSKŘÍ“ trochu ulehčila, prozradím, že poštovní úřady bývají výhradně ve stromech, a to jen ve stromech nějak výrazně zajímavých. Jedna taková samoobslužná poštovní úřadovna, na kterou jsem při procházkách lesem narazila, se nachází ve stromě na přiložené fotografii. Tento strom naleznete, vydáte-li se buď z Dobřichovic či ze Všenor a celkem jakýmkoli způsobem se dostanete na žlutou turistickou značku, po té se dáte stále vzhůru, přejdete silnici a pokračujete dále do kopce (směrem k rozcestí Červená hlína). Když stoupání na chvíli trochu zvolní, začnete se bedlivě koukat napravo. Strom, jež hledáte, je cca 15 m od cesty. Pokud dojdete až na křižovatku s červenou značkou, vezte, že jste jej již přešli a cca 150 m se

vraťte dolů, zde zkuste hledat dál ... tentokrát vlevo od cesty. Až strom naleznete, najdete také mapu, kterou je potřeba poskládat, a teprve ta Vám prozradí, kde se nachází příslušné poštovní razítko k orazítkování Vašeho dopisu a kde je poštovní schránka, kam dopis vložíte. O zbytek už se postará „TAPOSKŘÍ“ ...

Ted' už tedy jen zbývá, aby Vaše děti napsaly nějaké to psaníčko skřítkům, případně jim nakreslily pěkný obrázek, a můžete se směle vydat na cestu ...

Neznáte-li zdejší trasy příliš dobře, vřele Vám doporučuji předem řádně prostudovat mapu a raději si ji vzít i s sebou. Ne že by Vám to hledání nějak výrazně ulehčilo, ale alespoň se neztratíte!

*Úspěšné pátrání Vám přeje
badatelka v oboru brdských lesních skřítků
Adéla Kándllová*

SÍŤ mateřských center

Jistě již znáte dobřichovické Rodinné centrum Fabiánek. Funguje od září loňského roku, své sídlo má v budově ZUŠ v Lomečné ulici 159 a nabízí program nejen pro děti předškolního věku a jejich rodiče, ale pro celé rodiny (kroužek pro batolata a pro děti ve věku 2-4 roky, kurs angličtiny, kurs o počítačích a Internetu pro seniory, víkendové akce). RC Fabiánek je členem celorepublikové Sítě mateřských center a také se zapojilo do kampaně Celé Česko čte dětem - obě organizace si zaslouží bližšího představení.

Síť mateřských center (www.materska-centra.cz) je občanské sdružení, které vzniklo v roce 2001. V současné době sdružuje

315 mateřských a rodinných center z celé České republiky (pro zajímavost nejčetněji je zastoupen Středočeský kraj s 64 centry). Úkolem SMC je pomáhat při vzniku nových center, poskytovat jim podporu a metodické vedení a vytvářet prostor pro vzájemnou spolupráci a výměnu zkušeností, např. prostřednictvím různých seminářů a workshopů. SMC koordinuje společné projekty a kampaně a zajišťuje jejich propagaci v celostátních médiích (RC Fabiánek plánuje zapojit se v letošním roce do kampaní Táta dneska frčí a Vícegenerační soužití). Presidentkou SMC je Rut Kolínská. Paní Kolínská, inspirována německými mateřskými centry, založila roku 1992 v Praze

první mateřské centrum v ČR, později stála i u vzniku Síť MC. Jako motto pro tuto organizaci zvolila anglické přísloví „*Ruka, která hýbe kolébku, hýbe celým světem*“. Projekt Celé Česko čte dětem (www.celeceskoctedetem.cz) vznikl proto, aby si společnost uvědomila význam pravidelného čtení dítěti pro jeho emocionální vývoj a pro formování návyku číst si v dospělosti. ČČČD doporučuje rodičům, aby dítěti věnovali denně 20 minut a v přátelské rodinné atmosféře mu předčítali. Jak se můžete dočíst na webu projektu, pravidelné předčítání dětem skýtá mnoho výhod: vytváří pevné pouto mezi rodičem a dítětem; podílí se na emočním rozvoji dítěte; učí morálními hodnotám, napomáhá při výchově; rozvíjí jazyk, paměť a představivost, učí myšlení; formuje čtecí návyky a podporuje získávání vědomostí po celý život; rozšiřuje znalosti, zlepšuje soustředění, usnadňuje učení, zkrátka je tou nejlepší investicí do úspěšné budoucnosti dítěte. Na internetových stránkách kampaně se můžete ve videogalerii

podívat, jak čtou známé osobnosti (V. Havel, Z. Svěrák, manželé Vieweghovi), nebo zde v seznamu „Zlatých titulů“ naleznete inspiraci pro to, co s dětmi číst. A pokud vybranou knížku nenajdete doma, jistě ji objevíte v dobřichovické knihovně.

Na závěr bych ráda citovala odpověď Rut Kolínské na otázku „Proč mateřská centra?“ (rozhovor s Lidovými novinami, 11. 2. 2006): *Hlavní přínos pro ženu, která zůstala uvízlá ve čtyřech stěnách domácnosti, je možnost pobýt v přítomnosti jiných maminek. Je to důležité pro celou rodinu, protože spokojená maminka, která má společenský kontakt, nečeká večer ztrápená na manželku jako na spásu, ale očekává ho s radostí a novými zážitky. Maminky se také mohou zdokonalovat ve své profesi, absolvovat re-kvalifikační a jiné kursy. Ziskávají i manažerské schopnosti, protože si vlastně všechno zajišťují samy.*

Těšíme se na vaši návštěvu ve Fabiánku.

Libuše Stupavská

www.refabianek.estranky.cz

DOBRÁ ADRESA aneb něco pro rodiče

Vážení čtenáři,

v jarní rubrice Dobrá adresa se zmíníme dokonce o třech adresách. Ve článku o síti mateřských center najdete zmínku o dvou z nich: první je www.materska-centra.cz. Najdete na ní řadu cenných informací o celé síti center, o jejich činnosti a úkolech, projektech i kampaních, vzdělávací činnosti, setkáních, seminářích. Síť m.j. také od-

startovala rozšíření a aktualizaci databáze zaměstnavatelů přátelských rodině v rámci projektu Šance rodině i zaměstnání. Najdete na ní zaměstnavatele, kteří svým zaměstnancům nabízejí obzvlášť vstřícné podmínky pro usnadnění sladování rodinného a pracovního života, neboť mateřství není nemoc, což bude asi pro mnohé jiné zaměstnavatele docela překvapením ...

Druhou adresou je v článku zmíněná adresa www.celeceskoctedetem.cz. V článku je popsána zcela výstižně, a tak nebudeme vršit zbytečně slova a jen Vám ji znovu doporučíme.

Třetím tipem jsou stránky, které po výtce souvisí s jarem. Možná se k Vám již donesly informace o systému zvaném Bedýnky. V neděli 29. listopadu loňského roku se totiž veřejnoprávní Česká televize pochlapila a přinesla konečně něco opravdu zajímavého a o skutečném životě. V pořadu o evropském zemědělství promítla také sekvenci s názvem *Tykve, dýně aneb Vím, co jíme?* A v něm také informace o tomto moc zajímavém systému a rozhovory se zákazníky i pěstiteli. O co jde? Jde o systém t.zv. podporovaného zemědělství, jenž vznikl již v 60. letech minulého století v Německu a ve Švýcarsku a od té doby se rozšiřuje s úspěchem po celém světě. V podstatě tedy jde o to, že když se do systému dostanete a najdete si svého pěstitele čerstvé zeleniny (a ono to v současné době není zrovna jednoduché, což svědčí o tom, že na systému opravdu něco je ...), máte pravidelnou dodávku kvalitní domácí, přímo lokální čerstvé zeleniny z blízkého okolí, tedy od spolehlivých a poctivých pěstitelů, které znáte a o jejichž pěstebních metodách se můžete sami přesvědčit. Vyzvednete si ji v dohodnutých intervalech na dohodnutých místech za dohodnutou cenu. A pochopíte, že v super – hyper takové štěstí neuděláte. Má to sice i své háčky, například to, že v podstatě musíte přijmout to, co Vám pěstitel do bedýnky dá vzhledem k tomu, že je prostě nutno respektovat přirozený cyklus, neb se to holt zrovna urodilo (ano, jahody v lednu u nás zatím opravdu, ale opravdu nerostou ... a to nejsou jen taková „Mistrova“ zlá slovíčka, ale pravda, která vyděsí jen nepřipravené ... a navíc není přece zvlášť ekologické vozit věci sem a tam přes celou zeměkouli či celé Čechy etc etc.), ale zelenina přece skýtá tolik možností a improvizací



ce je tak zajímavá ... takže vlastně to, co se jeví být háčkem, stane se posléze předností a jakýmsi privátním očistným rituálem. No a koneckonců je to i levnější ... Bližší informace můžete získat na řadě webových stránek, v podstatě stačí do vyhledávače zadat termíny „bedýnky“, „bedýnky+zelenina“ a pod. a dostanete se na ně sami. My zde uvedeme pro příklad jen některé:

<http://www.bedynky.cz/>
<http://www.cuketka.cz/?p=1724>
<http://www.freshbedynky.cz>
<http://ekostatek.blogspot.com/>
<http://www.biospotřebitel.cz/>
<http://www.elle.cz/Gurman/Novinky/Bedynky-plne-ovoce-a-zeleniny-online>

Když si dáte tu práci a věnujete hledání jistý čas, najdete jich mnohem víc a zjistíte, že nejde o žádný tajný spolek zasvěcených, jakkoli je to samozřejmě systém založený na osobní znalosti, doporučeních a důvěře spočívající právě v těchto osobních věcech. Což je ale jen dobře. Teď jen zbývá, abychom takové pěstitele a dodavatele měli také v našem okolí. Kdybyste o nějakých věděli, rádi o nich přineseme informace.

JM

JÓGA

Připadá Vám letošní zima poněkud dlouhá? Zkuste využít tento čas klidu pro sebe a přijměte pozvánku Centra komplexní péče k nahlédnutí do starých indických technik a poznejte možnosti těla a mysli v kursech jógy pro dospělé nebo dopřejte uvolnit a správně nasměrovat přebytečnou energii Vašich dětí v kursu jógy pro děti. Zde nabízím malé seznámení s jógou.

Co je jóga

Slovo jóga se v současné době objevuje celkem často a mnozí si pod tímto termínem představují člověka zamotaného v krkolomné pozici a s blaženým výrazem ve tváři. Jóga je však mnohem víc. Původní záměr jógy měl náboženský význam. Jóga byla a je cestou k dosažení vyšších duchovních hodnot - v doslovném překladu znamená spojení s Nejvyšším. Tato cesta může mít mnoho podob, mezi ty neznámější patří např. bhaktijóga, džňánajóga, rádžajóga, karmajóga. U nás nejrozšířenější cestou je **rádžajóga** či **ashtangajóga**, jejíž součástí je **hathajóga**. Tato cesta je rozdělena do osmi stupňů vývoje a zahrnuje mimo jiné tělesné pozice (ásany), vědomé a volní usměrňování dechu (pránájáma), meditace, ale i respektování sebe, svých potřeb a okolí.

Proč praktikovat jógu

Důvody, proč lidé cvičí jógu, jsou rozmanité, někdo není spokojen se svým zdravotním stavem, jiný tápe v osobním životě a hledá harmonii a další chce vytvarovat své tělo do plavek. Ať je však tím důvodem cokoli, důležité je, aby praktikování jógy člověka těšilo a možná, že časem jej pohltí natolik, že zapomene na cíl a motivaci k tomuto konání.

Kdo může jógu cvičit

Cvičit může každý, děti (přesnými cviky jóga rozvíjí u dětí představitost, napomáhá k lepšímu sebepoznání a vědomým kontro-

lovaným pohybem dětem přispívá k nácviку správného držení těla, odstranění skolióz a dalších pohybových obtíží. Jóga pro děti má i etický rozměr, kdy na krátkých přibězích na konci lekce, učí respektovat sebe i druhé), mladí, lidé středního věku, senioři, lidé zdraví i nemocní.

Jaký styl jógy si vybrat

Lidé se liší svými city, myšlenkami a cíli. Také v **rádžajóze se** za několik tisíciletí vyvinula řada směrů a škol, které se liší ve svých přístupech a metodách a zároveň se shodují v základních principech. Roztěkaní lidé potřebující najít řád, mohou zvolit Iyengarovu jógu, která je pomalá, vyžadující pečlivost a výdrž v pozicích. Příliš aktivní lidé potřebující hlavně relaxovat mohou vyhledat hathajógu dle Bihárské školy nebo systému Jóga v denním životě. Lidem, kteří jsou spíše klidní až pasivní, pomůže k rozhybání ashtanga vinyasa jóga.

Jaké směry jógy nabízí CKP

Nedělní večery jsou věnovány hathajóze dle Bihárské školy a středeční Vinyase Flow józe. Čtvrteční podvečer patří józe pro děti.

Pokud budete mít kdykoliv chuť vyzkoušet některou námi praktikovanou jógu, seberte odvahu a přijďte nás navštívit. Další informace najdete na našich internetových stránkách <http://www.ckp.dobrichovice.euweb.cz> Přeji klidné zasněžené dny.

Mgr. Jana Oršošová

JEŠTĚ K 110. VÝROČÍ založení TJ Sokol Dobřichovice

Pokračujeme v uveřejňování zajímavých materiálů z kroniky Sokola Dobřichovice. Tentokrát z let těsně před 2. světovou válkou, z let válečných do r. 1945.

Po slavnostním otevření nové Tyršovy sokolovny v r. 1932 se v kronice objevují zápisy až v r. 1935, jsou dopsány souvisle do roku 1946, mají vkusnou grafickou úpravu a jsou doplněny četnými výstřížky z novin a časopisů, kresbami, fotografiemi, pozvánkami a také plakáty. Kromě popisu činnosti organizace jsou tu zachyceny i významné politické události, na které je toto období tak bohaté. Texty jsou psány ve vlasteneckém duchu a souzní s tehdejší pohnutou politickou atmosférou ve státě. Rychlým sledem se tu střídají nálady ve společnosti, od odhodlání bránit vlast, přes zklamání, křivdu a bezmoc za okupace až k víře ve vítězství a bezbřehou radost z osvobození. Autor zápisů, které byly dopisovány se značným časovým odstupem, není uveden. Kronikáři byli v tomto období: Antonín Voříšek st., Karel Jezbera, Jaroslav Netuka, v r. 1945 Antonín Forst.

Rok 1935

Zemřeli dva bývalí starostové, br. Jan Zíka a br. Bohumír Křečan, i bývalá náčelnice Hedvika Havlíková.

Na valné hromadě v únoru promluvil br. Fon, jenž právě oslavil 60. narozeniny, jeho projev posílil sokolské činovníky k další činnosti. Starostou byl zvolen Karel Havlík, náčelníkem Vladimír Radovnický a náčelnicí Anna Voříšková. Na počest 85. narozenin

presidenta Masaryka se v obci konal za účasti všech místních korporací 6. března lampionový průvod, na cvičišti byl zapálen oheň, řeč pronesl řídicí učitel Fürst a za obec vládní komisař dr. Sixta, byla vztyčena vlajka a zahrána hymna. V sokolovně proběhla členská schůze a ukázková cvičební hodina dorostu a dospělých. V dubnu se hrála dětem pohádka *Na Kašpárka nikdo nevyzraje*, následovala veřejná cvičební hodina v květnu a 1. června přátelský večer s hudebním programem. V srpnu byla v sokolovně provedena opera Viléma Blodka *V studni*. Operu nastudoval a provedení řídil kapelník, pan Gustav Feifer, bývalý ředitel městské hudební školy v Táboře, režíroval br. Provazník. Pěvecky vypomáhal sbor Sokola Smíchov I. Výkony sólistů, sboru i orchestru ocenil prof. pražské konservatoře Pavel Dědeček v pražské Národní politice a prof. Antonín Svojsík v Národních listech. Obě představení se těšila značnému zájmu publika ze širokého okolí. Vydařil se i tělocvičný večer k 28. říjnu. Národní letecká sbírka vynesla 16 000 000 Kč, bylo pořízeno 14 bitevních a 35 sportovních letadel, ČOS pořídila ze své sbírky jedno vojenské letadlo. V prosinci abdikuje ze zdravotních důvodů prezident Masaryk a jeho nástupcem je zvolen dr. Beneš. Během roku byly pořádány tři taneční zábavy, v sokolském kině bylo promítnuto 69 filmů.

Rok 1936

Zemřel nejstarší a zakládající člen, František Šebesta.

V červnu vystoupily tisíce sokolů na Slovensku a Podkarpatské Rusi, v srpnu nás na XI. letní olympiádě v Berlíně úspěšně reprezentovali letečtí akrobaté, sokolský borec Alois Hudec se stal mistrem světa ve cvičení na kruzích, družstvo žen ČOS skončilo na 2. místě. K 28. říjnu se v Dobřichovicích konala úspěšná tělovýchovná akademie, na níž vystoupil dorost a ženy a sokolský orchestr zahrál *Pochod sokola dobřichovického* od G. M. Feifera, Kovařovicovu *Kovářskou polku* a směs národních písní. O Vánocích vystoupilo na žákovské besídce 5 družstev dětí. Byl nedostatek cvičitelů, náčelník br. Říha vedl žáky, dorostence i muže. Na podzim se ustavuje nový mužský cvičitelský sbor, na oživení cvičení má lví poddíl br. Václav Havlena. Ženské složky pracují svědomitě, rovněž nejmladší žactvo. Sokol se účastní okrskového cvičení v Radotíně a veřejného cvičení v Černolicích. Do všech cvičení byla

zavedena branná výchova, kterou vedl br. Karel Běhounek. Nejúspěšnější byl biografický odbor, který jednotě vydělal 12.171 Kč. Loutkový odbor zahrál v zimě 8 představení. Byl změněn sokolský kroj žen a dorostenců.

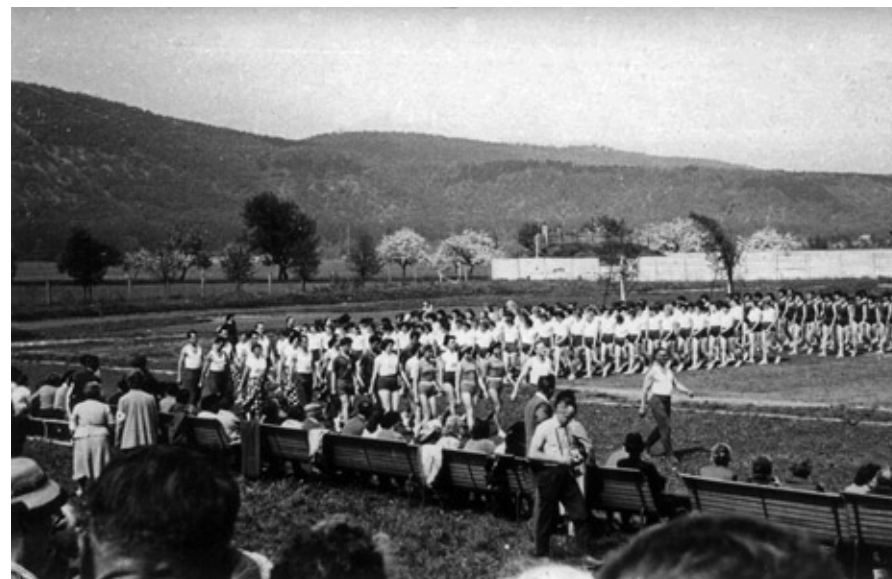
Rok 1937

Zemřeli: br. František Turek a br. Ladislav Dubský, v mladém věku s. Milena Vítová. 25 let členství: Josef Brodecký, Ferdinand Matl, Bohumil Váňa a Anna Voříšková. Předšletový rok oživil činnost v oddílech. Noví členové skládali v únoru slib do rukou starosty a na sokolský prapor. V únoru uplynulo 75 let od ustavující schůze pražského Sokola.

Umírá s. Renata Tyršová, manželka dr. Mirosłava Tyrše. Pohřbu se zúčastnili i dobřichovičtí sokolové a sokolky. V dubnu byl uspořádán ve všech jednotách branný sraz, zkouška pohotovosti a zdatnosti pro 530 916 příslušníků sokola. Sokolové chtějí dokázat, že jsou připraveni hájit svobodný stát proti



Cvičinky se sestrou L. Jankovou, zleva: Poučková, Roubová, Sladká, Vávrová



Průvod na hřišti v Dobřichovicích

každému nepříteli. Při branném cvičení nemohla chybět i střelba do terčů. V květnu proběhla sbírka ve prospěch hraničářů, jež podpořila činnost sokolských organizací v pohraničí. U příležitosti 40. výročí vzniku župy Jungmannovy je uspořádán výlet do Hudlic. 5. července se konala tradiční pieta před Husovým památníkem na letním cvičišti u sokolovny. Řečníkem byl vzdělavatel Karel Jezbera. V září umírá T. G. M. Na jeho pohřbu byli přítomni i členové naší jednoty. 2. října se v sokolovně konal pietní večer. 28 členný smyčkový orchestr zahrál skladby Dvořáka, Griega, Bizeta a místního skladatele G. Feifra. Působivá *Kantáta svatováclavská* od Dokoupila, zazpívána ženským sborem, a Nedbalův *Valse triste*, který zatančily ženy, si podmanily srdce přítomných. Závadovu *Poslední cestu* přednesla M. Krásová. 28. října se konal za hojně účasti tzv. rozestavěný běh, předzvěst X. všesokolského sletu, na cvičišti byl zapálen řecký oheň. 20. 11. 1937 byla založena ve Všenorech pobočka naší jednoty, přihlásilo se 42 mužů a žen.

Rok 1938

Vrcholí předšletové přípravy a v Dobřichovicích se pilně cvičí. 6. února byly zahájeny zimní sletové sokolské hry v Tatranské Lomnici. Starosta Karel Havlík podává návrh na přístavbu přísálí k sokolovně. V březnu úspěšně proběhla veřejná cvičební hodina, v dubnu se v Radotíně uskutečnily vylučovací závody žen, našich 13 žen pod vedením náčelnice Mileny Mikešové dosáhlo vysokého počtu bodů a mohly jet na X. slet. O Velikonocích se v hojném počtu dostavilo obecenstvo na dětskou besídku, v květnu předvedli naši cvičenci sletová prostrná na Smíchově na cvičišti Mrázovka. V květnu proběhla i první mobilizace. X. všesokolský slet chtěl dokázat Evropě a světu připravenost bránit svobodu a samostatnost naší země. V poselství výkonného sletového výboru se praví: „*Sokolstvo se přičinilo o svobodu a samostatnost republiky, založené na zásadě demokracie a spravedlnosti. Proto ji bude hájit, třeba krví a železem.*“



Přední dvojice br. Mak a J. Matl, první čtveřice cvičenců zleva: M. Novák, K. Calda, ?, J. Velc (za ním Fišer)

29. 5. vystoupili na Strahově žáci národních škol, jejich skladba vyvrcholila vytvořením státní vlajky. 9.-12. června Strahov zaplavilo mládí při Středoškolských hrách, 19. června vystoupilo nejmenší žactvo, 26. - 29. června na sletu dorostu dorostenky s májkami roztančily sletišťe za zvuku národních písní a tanců. Na závěr vystoupení dorostenec zaznělo: „*V kázni, síle, svornosti, budoucí jsme vlastní stráž.*“ Triumfálního pochodu Prahou se zúčastnilo 60 000 dorosteneců a dorostenek. Slet vyvrcholil ve dnech 3. - 5. července. Všechna vystoupení byla přijata s nadšením; dojetí a vzrušení provázelo vystoupení mužů s přísahou republiky. Mohutný průvod byl zdraven nadšenými diváky v ulicích Prahy. Slet vyvrcholil armádním dnem, vystoupením armád Československa, Rumunska a Jugoslávie na zemi i ve vzduchu. Proběhly Mezinárodní tělocvičné závody, na kterých zvítězila československá družstva mužů i žen, mistrem v tělocviku se stal br. Gajdoš a mistryni s. Děkanová.

Účast naší jednoty na sletových vystoupeních: br. Jiří Staněk připravil 14 žáků vyššího oddílu, s. Růžena Jindrová 20 žaček, br. Antonín Voříšek ml. 16 dorosteneců, s. Anežka Vyhnalová 6 dorostenek, br. Karel Běhounek 9 mužů, náčelnice Milena Mikešová 13 žen. V průvodu šlo 14 mužů s praporem a 22 žen.

V červenci oslavil 50. narozeniny starosta Karel Havlík a jednota mu k životnímu výročí uspořádala přátelský večer.

Mobilizace v září odvedla muže do vojenské služby, na sokolovně bylo až do demobilizace zřízeno branné středisko. Rychlý sled politických událostí - zabrání pohraničí, uprchlíci hledající ve vnitrozemí přístřeší a práci, druhá republika - utlumil spolkovou činnost a s obavami a nedůvěrou se hledělo do budoucna.

Rok 1939

Odtržení Slovenska, obsazení celého území německými vojsky a vznik protektorátu,

řada omezení a zákazů a počátek světové války, to vše mělo dopad i na občany Dobřichovic. Omezení dopravy motorovými vozidly a jejich rekvírování, obsazení sokolovny bavorskými vojáky, zřízení polní kuchyně za sokolovnou, zabraná motorová vozidla na cvičišti, vojenská strážní budka u vchodu, zavedení poukazů na potraviny a mýdlo, v prosinci i na textil a obuv.

11. 10. přišlo druhé říšské vojsko a nastěhovalo se do školních budov. Učilo se v sokolovně, dokonce i v šatnách, ve vestibulu i v přísálí. Přišel zákaz pořádání zábavních večírků, akademií apod. a bylo nařízeno zatemňování budov.

Z činnosti Sokola.

V únoru byl pořádán sokolský ples a dětské divadelní představení „*Dětské království*“, v srpnu koncert Krejcarového klubu a zábava Autoklubu. O Vánocích uspořádalo Mladé národní souručenství ve vestibulu výstavku české knihy. Od srpna do konce října se necvičilo, v listopadu 7 hodin a v prosinci 2 hodiny.

Rok 1940

Po ochabnutí činnosti v minulém roce se obnovila cvičení i sportovní závody. V dubnu se konalo okrskové nářadové cvičení v Řevnicích, závod mužů v Hlásné Třebáni, v červnu župní závody dorostu na Smíchově a okrskové závody v Černošicích. V listopadu okrskové závody mužů v prostných a lehké atletice v Černošicích. V Dobřichovicích se uskutečnilo několik domácích závodů v atletice, rozestavěném běhu a v tělocviku prostém se sportovní osadou Karlické údolí a se spolkem Dobřich. V doplňkovém tělocviku se pěstovaly závodně hry. Volejbalisté sehráli 31 utkání, 21 vítězných, vyhráli i okrskovou soutěž a v župě obsadili 3. místo. Na mistrovství protektorátu v odbíjené ve dvojicích mužů obsadil pár Kudrna - Marzy 3. místo ze 48 dvojic. V házené dorostu se odehrálo

6 utkání, vznikl oddíl lyžařský. Cyklistický oddíl uspořádal 5 výprav. Uskutečnily se 4 vycházky, 2 veřejné cvičební hodiny, 5 loutkových představení, dětská besídka, akademie dorostu a 2 koncerty, iniciované ředitelem G. Feiferem.

V lednu se v sokolovně ještě vyučovalo, byl mráz -25 °C a v přísálí se nemohlo učit. 21. 1. po odchodu vojska se výuka navrácí do školy. V dubnu byl k oslavám Hitlerových narozenin nařízen sběr papíru a kovů. Vítězství německé armády byla oslavována vyzváněním a vyvěšováním vlajek po celý týden.

Rok 1941

V lednu se konala valná hromada. Byla vyhlášena pracovní povinnost v odklizení sněhu, dvakrát se Berounka vylévá z břehů, 1. 2. ničí vše, voda sahá až přes silnici u sokolovny.

13. dubna je zastavena činnost Sokola a 18. října je Česká obec sokolská rozpuštěna a majetek zabaven ve prospěch říše. V Tyršově domě se roztahuje Hitlerjugend, v sokolovně čas od času vojáci a různé složky nacistů. Zprvu jsou otevřeny i Moravcově Kuratoriu, které má pod rouškou tělesné výchovy mládež odnárodnit a poněmčovat. Sokolové jsou zatýkáni, mučeni a popravováni. Zápisy v kronice jsou přerušeny až do konce války.

Rok 1945

I v Dobřichovicích se projevuje konec války. Záškodnické akce se množí, např. vyhazování železničních tratí a mostu v Černošicích - Mokropsech. 4. května několik místních „vlajkařů“ strhávalo a smazávalo německé vizitky a nápisy. 5. května se objevuje vysoko v lesích obrovská rudá vlajka. Muži se srocují na ulicích, dojde k odzbrojení německých vojáků na nádraží a od Všenor přijíždějících Němců. Hlídky kontrolují nádraží a jeho okolí. Odpoledne se v sokolovně koná vojenská přísaha, oz-

brojení a vydání průkazů. Organizace akcí se ujímá Revoluční národní výbor s předsedou Miroslavem Novákem, učitelem.

(Členové: Josef Smrt, železničář, Jaroslav Štěpán, odb. učitel, Josef Jíra, kovář, prof. dr. Karel Rakovič, Jaroslav Macháček, drogist, Josef Strejček, zednický mistr.) Sídli v místnostech obecního úřadu a zabýval se vnitřní správou obce. Velitelem posádky byl major Kodytek, později plukovník Theodor Dvořák, kapitán Pulda, nadlesní, a poručík Boubín, místní stavitel. Velitelství sídlilo v restauraci Pod Vinicí a řídilo práce charakteru vojenského. Do posádky bylo zapsáno 300 mužů, tj. 2 roty po 3 četách. Karlík měl svou posádku, velenou dr. Stompfem. Byla obsazena strategicky důležitá místa na výpadových silnicích, pod Vráží a v Karlíku vznikly zátaras, na budově nádraží byl umístěn těžký kulomet. Byly prohledávány okolní lesy a zajišťování zběhové z německé armády. Nejhorší chvíle nastaly v noci z 8. na 9. května, kdy ustupovalo před Rudou armádou 20 000 německých vojáků, vyzbrojených ručními zbraněmi, tanky a děly. Utíkali na západ, kde hledali spásu u anglického vojska. (Při prohledávání lesů byli chyceni 62 esesmani, kteří byli postřeleni v kráterech na nádraží.)

Šířily se přehnané zprávy, např. že Řitka je obsazena Němci, volá o pomoc a Němci táhnou na Dobřichovice. Byla zastavena a poslána na pomoc čtyři ruská auta a obrněné vozy partyzánů. Po dvou hodinách se všichni vrátili, byl to planý poplach.

Pro vnitřní bezpečnost obce byl ustaven bezpečnostní sbor o 24 mužích, který byl přidělen k četnictvu. Tento sbor zajišťoval místní Němce, kolaboranty a vlnkaře. Ve škole byla zřízena prozatímní věznice, velitelem byl praporčík Růženecký. Mladí muži postupně odcházeli do armády osvobozené republiky a sokolovna se uvolnila. Trestnice a zbytek posádky přešly do výchovy.

V hostinci u Petráků byla po tu dobu zřízena vojenská kuchyně, kde vyvábely sestry: Zemanová, Voříšková, Jindrová a Scheidlová. Sanitní sbor, vedený MUDr. Fürstem, našel útulek v hospodě U Koníčků a byl střežen hasičskými hlídkami.

Revoluční národní výbor se nejdříve zabýval zásobováním potravinami, protože jejich přísun z Prahy byl zastaven. Bylo nutno jimi šetřit. Dále vydal zatýkácí rozkazy pro Němce a kolaboranty, byla ustavena vyšetřovací komise, složená ze tří občanů a právníka. Určené komise prováděly soupisy majetku v příbytcích zatčených. Křižovnický park byl předán veřejnosti na slavnosti 27. května odpoledne. Po úvodní recitaci br. E. Geisslera, hovořil o dosavadní práci výboru politický referent Jaroslav Štěpán. Hudební část obstarala dechová hudba p. Chládky z Řevnic.

Motorizovaná pěchota a pancíře Rudé armády přijíždějí z Karlického údolí. Mužstvo se ubytovalo ve školách, v bývalých německých bytech i v soukromí. Vozidla a tanky seřadili na trávníku od přívozu k hřišti SKD. Nejvděčnějšími diváky byli kluci, ale i dospělí obhlíželi výzbroj a výstroj, navazovali hovor a došlo i na výměnný obchod. Nejhledanějšími tovary byly hodinky, kuřivo, kůže, boty, alkoholické nápoje apod.

S konsolidací poměrů ve státě - po příjezdu vlády a prezidenta - se dostává na pořad dne politika. Výkonná moc v obecní samosprávě je rozdělena mezi zástupce čtyř stran - komunistické, soc. demokratické, národně socialistické a lidové - a ujímá se po vypjaté atmosféře osobních srážek správy 10. června 1945.

Ze sokolské kroniky vybrala Jana Váňová

(Pokračování příště. Pozn. red.: u fotografií k tématu Sokola se nám podařilo již identifikovat některé osoby. Pokud by se Vám podařilo tuto identifikaci doplnit, kontaktujte, prosíme, redakci. Děkuje předem.)

HEŘMAN JANKA

(*21. 12.1 913, † 4. 11. 1978)

Dlouhá léta náčelník a starosta TJ Sokol Dobřichovice. Byl synem vlastníka továrny Janka v Radotíně. Ten si však po první světové válce vzal život, když se firma dostala do finančních potíží pro nezaplacené vojenské zakázky, a Heřman Janka osiřel. Musel si přivydělávat na živobytí a studium na gymnáziu, což tehdy bylo velmi obtížné. Do Dobřichovic přišel za svou láskou začátkem druhé světové války. Oženil se s ovdovělou paní Luisou Marzyovou. Ze Sokola pražského přestoupil do dobřichovické jednoty. Byl výborným cvičencem na nářadí i cvičitelem a v roce 1941 byl zvolen náčelníkem jednoty. Ne na dlouho. Dne 13. 4. 1941



Nahoře: bratr Mak - civilní fotka z roku 1975, dole: na balkoně sokolovny: br. Mak a J. Matl



Bratr Mak jako cvičitel

úřady činnost Sokola zastavily a o půl roku později sokolské organizace v Pro-
tektorátu rozpustily a zakázaly.

Po válce v květnu 1945 byl Sokol obno-
ven a H. Janka v dobřichovické jednotě
opět zvolen náčelníkem, na dlouho. Byl
čínorodý, překypoval energií, vytvořil
cvičitel'ský sbor a pod jeho vedením se
vzrůstající počet cvičících připravoval na
XI. všesokolský slet.

Únorové události 1948 zlověstně zasáh-
ly do života jednoty. Do jeho výboru byl
dosazen tříčlenný akční výbor. Někteří

členové a členky byli vyloučeni a několik
činnovníků výboru nahrazeno. Všesokol-
ský slet se přes politické změny konal
v plánovaných termínech.

Život jednoty neustal. Hlavně díky Jankovi,
všemi nazývaným Mak. Cvičily všechny
složky. Ve výboru jednoty se hledaly cesty
k získání peněz na rozšíření a moderniza-
ci sokolovny a celého areálu. Postupně
výstavby a rozšiřování se zúčastnilo mno-
ho ochotných a zapálených funkcionářů,
řadových členů a členek jednoty.

Do roku 1957 bylo k sokolovně přistavě-
no křídlo ubytovacího zařízení a vybudov-
ván sportovní areál s hřištěm na kopanou
a pomocným objektem a byla připravena
výstavba druhého sálu.

Přichází únava i problémy s realizací za-
myšlené stavby. Mak byl však stále čino-
rodý, výkonný, výřečný. V jednotě ubývalo
cvičitelů a Mak nakonec cvičil všechny
složky až do začátku sedmdesátých let.
Koncem padesátých let byl při prověr-
kách za presidenta Novotného donucen
odejít z ministerstva, které řídilo hospo-
dářskou správu měst, k manuální práci.
Nastoupil do podniku, který stavěl druhý
sál, a podílel se jako řadový dělník na
výstavbě. Využil to však i k tomu, že se
řádně vyučil zedníkem a přivydělával si
melouchy. Znovu prokázal svou nezdol-
nost a optimismus a vystudoval večerní
stavební průmyslovku. To mu umožnilo
vrátit se do administrativy v Techno-
metře v Radotíně.

Po dvou letech, kdy byl místostarostou
(1970, 1971), byl v roce 1972 zvolen
starostou jednoty a byl jím do roku 1977.
V tomto období mu zemřela manželka.
Znovu se oženil, ale začal mít zdravotní
potíže. Ukazovalo se, že i trénované tělo
při úplné změně životního stylu má své li-
mity. Navíc byl silným kuřákem. Těžce nesl
své onemocnění a 4. 11. 1978 zemřel.

AH

KULTURNÍ PŘEHLED na březzen, duben a květen

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech)

Březzen

5. března, pátek - Sál MUDr. F. Fürsta v 19:30

Koncert: legenda moderní tramské písně **Miki Ryvola - a přátelé**

Pavel Zajíc a Pavel Drengubák - členové skupiny Nezmají

V pořadu „To nejlepší z Hoboes“ zazní nejhezčí písně bratrů Wabi a Miki Ryvolů (Bedna od
whisky, Tereza, Mrtvej vlak, Září, aj.)

Předprodej v knihovně, vstupné 100,-

20. března, sobota - Sál MUDr. F. Fürsta v 19:00

Koncert skupiny Botafogo – všechny protagonisty můžete vidět v divadle Ypsilon:

Jan Jiráň - kytara, zpěv, příčná flétna

Daniel Šváb - kontrabas, kytara, zpěv

Dominik Renč - klavír, klávesy

Jan Noha - perkuse, vokály

Bára Skočdoplová - zpěv

(<http://www.botafogo.cz>)



Jarní trhy Dobřichovice 2009

Většina písniček pro Botafogo se zrodila z Jiráňových autentických deníkových záznamů – texty v odžibvejštině tak kupříkladu vznikly na základě pracovního pobytu v Kanadě a první verze španělských písniček zase Jan Jiráň psal klacíkem do písku pláží na Menorce. „*V Jendových textech se odráží jeho životní filosofie i prožitá bolest, ale své zážitky dovedl zabalit do humoru a poesie,*“ míní herečka a hostující zpěvačka Botafogo Markéta Plánková, kterou diváci znají mj. z Ypsilonky či z televizních seriálů. „*Díky nadhledu, který jim dává, nejsou jeho písničky vůbec smutné a bolestivé. Navíc si myslím, že se v textech, které zpívám já, docela dobře trefuje do ženského pohledu na svět – je vidět, že nás docela chápe.*“

V hudbě se podle Jana Jiráňe setkává více vlivů – kupříkladu městský folk, který hrával s Martinem Stropnickým, bigbeat nebo ethno. Určující však zůstává jeho milovaná bossa nova. „*Dnes je bossa nova trochu víc in, protože se latina začala všeobecně víc poslouchat,*“ konstatuje Jan Jiráň. „*Ale já jsem ji hrál už v době, kdy nikoho nezajímala. A brazilským rytmem zůstanu věrný i tehdy, až zase budou out.*“ (<http://www.botafogo.cz>). Předprodej v knihovně 150,-/100,-

26. března, pátek – Dětský diagnostický ústav Dobřichovice ve 20:00

premiéra Dobřichovického divadelního souboru: **Já jsem otec Bemle a já matka Zemle** autora Jiřího Suchého v režii Petra Říhy, více v článku níže.

27. března, sobota – residence (zámek) od 11-17 hodin

Přijďte s námi přivítat Jaro na zámek!

Poslední sobotu v měsíci, to už bude podle sluníčka skutečné jaro, se uskuteční první letošní trh a sice: Jarní trhy aneb velikonoční inspirace. Jako každý rok je termín konání týden před velikonočními svátky.

Jarní zdobení chystá nadace Člověk v tísni, spolu s rukodělnou dílnou pro malé i velké, a sice jarní osení a jeho dekorování s vlastnoručně namalovaným keramickým zápičem za malý poplatek. Spolupráce s touto nadací jsme rozšířili, a tak letos můžete podpořit nadaci nejen zakoupením výrobků z Namibie, nebo nejlepší čokolády a cukrovinky Thorntons (www.thorntons.cz). (*Již od roku 1911 je naším cílem vytvářet nejjemnější karamely, fantastické želé z pravého ovoce a neodolatelné příchutě čokolády, na to vše se Vám jistě budou sbíhat sliny. Nastavili jsme nejvyšší standardy ve všem co děláme, což je důvod, proč nepoužíváme hydrogenované rostlinné oleje ani žádné geneticky modifikované ingredience ve všech z našich produktů. Naším cílem je uspokojit každého, proto je mnoho našich výrobků bez obsahu lepku a jsou vhodné i pro vegetariány. Přesvědčte se sami ... vyberte si ... ochutnejte ... užijte si a ... zamilujete se ...*), ale i ochutnáním výrobků fair trade – Mamacoffee - káva z Etiopie.

Mamacoffee - je společnost, která vznikla ze skupiny nadšených milovníků kávy. Poté, co si prošli zkušenostmi v kavárenských a kávu zpracujících provozech, rozhodli se spojit své zkušenosti, a dali tak vzniknout novému konceptu: mamacoffee. Další rozměr jejich plánům dal plán cesty do pravlasti kávy, do Etiopie. Tam se také na podzim roku 2007 podle našeho kalendáře vydali a stali se podle toho etiopského o sedm let mladšími. Zemí navštívili v období sklizně kávy, a tak mohli být přímo u sběru a jejího dalšího zpracování...

Každopádně, nic z tradičního programu nebude chybět!! Skauti i stacionář Náruč už se na všechny těší! Placky na kamnech, pletení pomlázek, pečení jidášků, rukodělné dílny, malování kraslic, květiny do vázy i do zahrady a spousta jarního i velikonočního zboží. Pohádka pro děti „Kocourkov“ začíná ve 14 hodin.

27. března, sobota – Sál MUDr. F. Fürsta v 19:00

Cestovatelská beseda s promítáním Karla Wolfa: Antarktida.

„... *prožili jsme divoké vlny Drakeova průlivu, prolamovali jsme si cestu zamrzlým Weddelovým mořem, poznali jsme hravé lachtany, královské tučňáky, dravé kosatky, roztomilé tuleně, plachtící albatrosy, přistáli jsme na desítkách ostrovů i na samotném antarktickém kontinentu. Bonusem pak byla návštěva Jižní Georgie a Tristana da Cunhy, dvou odlehlých subantarktických ostrovů v Jižním oceánu. Po mnoha dnech na otevřeném moři se opravdu těšíme na pevninu, prostor kolem sebe, chceme chodit více než jen po 50 metrové palubě a mít kolem sebe více prostoru než jen malou kajutu ...*“

28. března, neděle – Sál MUDr. F. Fürsta v 15:00

představení pro děti: divadlo KUBA: **MĚNAM – POHÁDKY**

Napsali - František Kaska a Petr Mlád

Mňam - pohádky - pohádky o jídle, s jídlem a okolo jídla před vašimi zraky zručně uvaří zkušený kuchař. Známé pohádky či motivy pohádek, které se točí okolo jídla a jedení (Koblížek, Budulínek, Otesánek) rozehrávají dva herci s pomocí improvizovaných loutek a předmětů, které můžete najít v kuchyni. Celé představení je koncipováno jako „vaření“ na jevišti a vtipné povídání o celodenním jídelníčku, o zdravé a nezdravé stravě. Jednotlivá jídla (snídaně, svačina...) jsou však spíše záminkou k rozehrání krátkých příběhů, ke vzájemnému škádlení a soupeření obou kuchařů (Dita - Dieta Vločková - za svobodna Ovesná - a Ota - Otesánek Knedlík se zřejmě v názoru na jídelní návyky neshodnou).

(<http://www.divadlokuba.eu>)

Hrají - Dana Mládová a Petr Mlád, výprava - Dagmar Jandová

Duben

Představení **Já jsem otec Bemle a já matka Zemle** - DDS v kině Řevnice:

2. 4. 2010 ve 20 hodin

3. 4. 2010 ve 20 hodin

4. 4. 2010 v 16 a ve 20 hod. Obě tato představení s milým hostem Jiřím Štědrónem
Pozvánka do divadla Semafor, kde toto představení uvidíte taktéž v podání dobřichovických ochotníků:

10. dubna v 19 hodin

23. května v 19 hodin

4. 4. residence (zámek) Dobřichovice – divadlo: Mastičkář - F. Běhounek a Ludus musicus s hosty

16. 4. Sál MUDr. F. Fürsta v 19hod – Beseda o tradiční výrobě keramiky v Číně

Program přednášky se skládá ze tří částí:

„Putování za hlinou“ všeobecný pohled na čínskou kulturu prismatem nezaujatého pozorovatele poprvé překračujícího hranice Asie. Tato část přiblíží posluchači kulturně-historické souvislosti ovlivňující produkci keramiky.

„Čína a hlína“ poodhalí tajemství tradiční výroby nejproslulejší keramiky světa, promítnutí tradic do současnosti (muzea, obchody, dílny)

„Výstava keramiky“ současná a historická keramika ze sběrů ve střední a východní Číně s komentářem k nejvýznamnějším kusům. Celá přednáška je doprovázena množstvím fotografií.

18. 4. Sál MUDr. F. Fürsta v 15 hod. - představení pro děti: Liduščino divadlo „Slon Bimbo“

24. 4. residence (zámek) – koncert studentského symfonického orchestru

Květen

1. 5. zámek – K. H. Mácha: Máj - soubor Ludus musicus a hosté

K divadelnímu představení **Já jsem otec Bemle a já matka Žemle** režisér Petr Říha poslal slovo autora:

Na podiu stál kolmo k podlaze vypnutý balicí papír a na něm byly namalovány čtyři malé figury, asi tak metr - to ta největší. Ty tři další už byly menší - každá tak o deset centimetrů. Ty figury neměly hlavy, byla to vlastně jen těla. Místo hlav tam byly vystříženy kulaté otvory. No, a děti si poklekly za ten papír a těmi otvory prostrčily hlavy, takže nakreslené figury už měly hlavy, dokonce živé! Je to jasné? Ne? Tak tedy ještě jednou: Na podiu stál vypnutý balicí papír ...

Vlastně ono to není důležité. Důležitější byla ta písnička. Nepamatuju si z ní už nic, jen první sloku.

Děti zpívaly:

Já jsem otec Bemle

a já matka Žemle

já synáček Frici

já dceruška Mici ...

Každé dítě si odpovídalo jeden verš a pak následoval nějaký příběh. Ten už mi v paměti neuvízil. Pouze tahle sloka, ale ta mi tam uvízla pořádně. Je vlastně první v mé soukromé hitparádě. Už víc jak šedesát let si ji prozpěvuju asi tak jednou týdně. Beethovenova Óda na radost je hned druhá - na tu si vzpomenu přibližně jednou za půl roku.

Když mě nedávno napadlo, že bych mohl napsat velmi bláznivou hudební komedii - crazy comedy tomu říkají v cizině - stalo se to právě v den, kdy jsem měl na repertoáru tuhle píseň o oné podivné rodině. A ta se mi stala inspirací. (*Jiří Suchý*)

V. Cvrčková



DRUŽSTVO MUŽŮ VÍTĚZEM ZÁKLADNÍ ČÁSTI PRVNÍ VOLEJBALOVÉ LIGY

Koncem ledna skončila základní část první volejbalové ligy, pro naše muže velmi úspěšně. Na rozdíl od loňské sezóny, kdy skončili jako druží, letos (ve svém dvanáctém půso-

bení v prvoligové soutěži) v základní části zvítězili, a navázali tak na své úspěchy dosažené v sezóně 2001 – 02 a 2005 – 06, kdy byli rovněž první.

Tabulka první volejbalové ligy po skončení základní části:

	V	P	Sety	Body
1. TJ Sokol Dobřichovice	21	3	67:20	45
2. EGE Č. Budějovice	20	4	64:24	44
3. AERO Odolena Voda	18	6	59:29	42
4. ČZU Praha B	17	7	53:29	41
5. VŠSK MFF Praha	16	8	56:34	40
6. Volejbal Brno B	15	9	55:38	39
7. VSK Staré Město	12	12	43:44	36
8. TJ Veros Chomutov	11	13	49:51	35
9. TJ Spartak Vrchlabí	9	15	33:57	33
10. TJ Bižuterie Jablonec	7	17	34:57	31
11. SK Prosek Praha	5	19	22:64	29
12. TJ Tatran Poštorná	3	21	20:67	27
13. ČVS-SCM-JRI	2	22	27:68	26

Po skončení základní části družstva na prvních osmi místech hrají systémem play-off o postup do extraligy, družstva na 9. až 12. místě o udržení. (Družstvo juniorů, které se umístilo na 13. místě, dále nepokračuje.) Prvním soupeřem našich v play-off bylo družstvo Chomutova, nad kterým zvítězili třikrát 3:0, v dalších dvojicích České Budějovice porazily Staré Město 3:1, 3:0 a 3:2, Odolena Voda prohrála s Brnem B třikrát 3:2 a družstvo ČZU Praha B zvítězilo nad MFF 3:0, 3:0 a 3:2. Tyto výsledky rozhodly o tom, že v semifinále play-off se utkají naši s Brnem B a České Budějovice s ČZU Praha B. Hraje se na tři vítězství, naši sehrají první dvě utkání doma 5. a 6. března, další jedno nebo dvě 12. a 13. března v Brně a v případném pátém budou hrát 20. března doma. Podaří-li se jim v těchto zápasech třikrát zvítězit, postoupí do finále play-off, kde se o postup do extrali-

gy utkají s vítězným družstvem ze dvojice České Budějovice a ČZU Praha B. Naše druholigové ženy jsou v polovině února v průběžné tabulce se čtrnácti výhrami a čtrnácti porážkami na pátém místě. Po vánoční přestávce se jim daří, neboť v deseti posledních utkáních zvítězily a jen dvakrát prohrály: V lednu porazily doma Vamberk 3:0 a 3:2, vyhrály v Jihlavě dvakrát 3:0, potom v první polovině února nešťastně prohrály doma s Havlíčkovým Brodem (dvakrát 3:2), venku dvakrát 3:0 porazily družstvo Nusle B a doma pak zvítězily nad vedoucími Pardubicemi 3:0 a 3:1. Soutěž uzavřou 20. března domácím utkáním s Hradcem Králové.

Muži B, kteří hrají krajský přebor 1. třídy, jsou v polovině února v průběžné tabulce na čtvrtém místě. Soutěž ukončí 27. března, kdy hrají doma s Benešovem.

HgS

či soustředění na horách. Tým absolvoval sérii zápasů s vybranými soupeři – většími z vyšších soutěží. Do 15. února, tedy do uzávěrky tohoto čísla Kukátko, všechny utkání áčko vyhrálo, pouze v divizních Řevnicích po nerozhodném poločase nakonec 1:4 podlehl, když hrálo o deseti bez vyloučeného stopera. Předvedená hra měla velmi slušnou úroveň a zdá se, že i několik nových posil by pro mužstvo mohlo být přínosem. Všichni se už moc těšíme, až ta nepříjemná zima skončí a bude se zase hrát na přírodní ze-

né travičce. Do jarní části středočeské I. B třídy vstupujeme jako jediný dosud neporažený celek s desetibodovým náskokem a samozřejmě s cílem postoupit ještě výše. Zahajujeme v neděli 28. března doma proti odvěkému rivalovi ze sousedních Letů. Doufejme, že se příroda umoudří a umožní tento mistrovský zápas sehrát v řádném termínu.

Žáci a dorostenci začínají až v dubnu. Obě mužstva přezimují rovněž na prvních místech.

*S pozdravem: na shledanou na fotbale
Miloslav Omáčka*

Čelo tabulky krajské I. B třídy, skupiny A

	záp.	+	0	-	skóre	body	prav.
1. Dobřichovice	13	11	2	0	38:12	35	(17)
2. Doksy	13	7	4	2	30:10	25	(4)
3. Braškov	13	8	1	4	32:21	25	(4)
4. Žebrák	13	7	4	2	26:17	25	(7)
5. Lety	13	7	3	3	39:27	24	(3)

JARNÍ FOTBALOVÉ TĚŠENÍ

Letošní dlouhá zima přinesla i mimořádně velkou sněhovou nadílku, která značně znepríjemnila život i všem fotbalistům, dobřichovické nevyjímaje. Přežít se dala jen díky řadě ploch s umělým travnatým povrchem, na nichž se hrálo i trénova-

lo. Naši se nejvíce objevovali na UMT ve Štěrbobolích, ale i jinde. Zahráli si na Unionu Strašnice, na ČAFce, v Braníku i na Vyšehradě. Trenér áčka Vítězslav Mojžíš po dohodě zvolil netradiční model přípravy bez účasti na nějakém zimním turnaji

ORIENTAČNÍ BĚH

Tento článek přináší stručnou informaci o dění v Klubu orientačního běhu Dobřichovice. Na přelomu roku jsme změnili právní subjektivitu a z oddílu Sokola jsme se stali nezávislým občanským sdružením. Tento přechod jsme plánovali již

několik let, vzhledem k tomu, že členství v Sokole bylo dlouhou dobu pouze formální a redukovalo se pouze na placení členských příspěvků a pár dalších povinností. Členská schůze oddílu proto rozhodla o osamostatnění, samozřejmě s vyjádře-

ním veškeré úcty k tradicím a zásluhám České obce sokolské o rozvoj tělovýchovy a brannosti našeho národa. Po všech ostatních stránkách, tedy zejména sportovní činnosti, klub funguje úplně stejně i nadále. Není tématem tohoto krátkého textu pojednání o užitečnosti setrvávání ve strukturách jen kvůli strukturám samým, proto raději k činnosti.

V listopadu a prosinci loňského roku jsme se zúčastnili několika závodů tzv. Pražské zimní ligy v Klabavě u Plzně, v Petrově u Jílového, v Žalově a v Hrusicích poblíže Mnichovic. Zimní liga pokračovala i letos, avšak v poněkud drsnějších klimatických podmínkách, které vybízely spíše k použití lyží. Na začátku ledna to byl závod v Líšni u Žebráku, a zejména chci zmínit závod v Karlíku. Pořádal ho v půli ledna Tomáš Rusý a nazval ho Memoriál Míly Cupáka. Zahrnoval orientační běh pěší i na lyžích. Závod zimní ligy pokračují dále až do března, ale členové oddílu se nyní vzhledem k dobrým sněhovým podmínkám věnují spíše lyžařskému orientačnímu běhu – LOB.

Je to zejména zásluha vedoucí sekce LOB Miluše Procházkové. Z výsledků stojí určitě za zmínku umístění našich na Mistrov-

ství ČR 30. - 31. 1. 2010 v Lučanech nad Nisou. Je to druhé místo Miluše Procházkové a třetí místa Pavly Mrázové a Antonína Procházkovy. Úžasné je i třetí místo v tříčlenných štafetách v tomto složení, když uvážíme, že běželi mužskou kategorií. V dalším závodě Českého poháru v Chrastí u Chrudimi 6. - 7. 2. 2010 Pavla Mrázová dokonce vyhrála a Antonín Procházka byl druhý.

Nicméně do zvuků klávesnice se mísí harašení sněhu klouzajícího ze střechy, teploměr za oknem si razí neochvějně cestu ke kladným hodnotám a všichni se již těšíme, až si i teplé sluneční paprsky prorazí cestu skrze šedou oponu mraků a probudí přírodu do nového vegetačního období. A my se s nadšením vrhne me sportovat do jejího krásného a zatím úspěšně útokům civilizace odolávajícího lůna. Oficiální závody začínají v půli března, doufejme, že sníh do té doby spořádaně odteče nebo se alespoň jeho vrstva sníží na únosnou míru. Kdyby se chtěl někdo přidat, třeba jen na zkoušku, je srdečně zván. Stačí zadat do vyhledávače „KOB Dobřichovice“ a v seznamu členů najde veškeré kontakty.

V. Jaroš

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

ceník

* A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)

* A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)

* A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)

* A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč)

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny. Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš tel: 227 031 097, mob. 605 179 192, e-mail: gabeva@volny.cz

LA FONTANA_{,S.R.O}



VINI E SPECIALITÀ ITALIANE A.D. 1994

- V naší "Enotece" najdete přes 300 druhů italských vín a Grappy.
- V naší "Cucina" najdete přes 200 druhů italských specialit jako např. „Antipasto, Prosciutto, Salumi, Parmiggiano, Aceto Balsamico, Pasta, a.t.d.
- Dále nabízíme Sommelierské služby, Catering (Svatby a Firemní akce), Cestování (Vinitaly 2009) a.t.d.

PŘIJĎTE K NÁM S TÍMTO INZERÁTEM A VYCHUTNEJTE SI ŠÁLEK KÁVY ZDARMA

5. května 432
252 29 Dobřichovice
(areál bývalého statku)
Telefon: 257 71 13 63

Pondělí: zavřeno
Úterý-Neděle: 11-20 hod



STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

☎ 721 554 000, 257 710 141 FAX 257 710 143

✉ dobrichovice@stavebniprodej.cz

Kola
Štorek
Řevnice

jízdní kola

■ příslušenství ■ náhradní díly

KOLA

- horská
- trekingová
- silniční
- dětská

- platební karty
- splátkový prodej bez navýšení

po-pá 8-18
čt 8-20
so 8-12
ne 14-17 (duben-srpen)

e-mail: info@kola-sport.cz
www.kola-sport.cz
tel.: 257 721 313
Komenského 92, Řevnice



DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

FEMAT[®]
spol. s r. o.



AUTORIZOVANÝ SERVIS

- autorizovaný servis vozů ŠKODA
- veškeré záruční i pozáruční opravy vozů ŠKODA
- profesionální pneuservis
- laserová GEOMETRIE
- kompletní diagnostika vozů
- rovnání karoserii na laserové stoličce CELETTE
- vyřízení pojistné události
- příprava vozů pro STK, včetně zprostředkování
- prodej originálních náhradních dílů
- prodej a montáž orig. příslušenství, HANDS FREE sad a zabezpečovacích systémů
- po předběžné domluvě možnost objednání servisu i na vozy jiných značek
- držitel certifikátu ISO 9001

Originální díly
a příslušenství

SERVICE Mobil
Mobil: 739 592 057

**Nový servis najdete
na adrese:**

Vrážská 1562, Praha – Radotín

(býv. budova Technometra)

Tel.: 242 438 900, 257 940 119, 603 588 675

E-mail: servis@femat.cz

Otevřeno : Po – Pá 7.00 – 19.00 hod.

**Zelená linka:
800 400 497**

www.femat.cz

Pracovní řád pro úředníky

1. Denně před začátkem pracovní doby jsou povinni úředníci důkladně zamést kancelář, vybrati popele z kamen a utřítí prach.
2. Úředníci zodpovídají dále za to, že kancelář bude vždy řádně vytopena.
Potřebné palivo obstarají na svůj náklad.
3. Soukromé rozhovory jsou v pracovní době nežádoucí.
4. Řádná pracovní doba jest 12 hodin denně.
V případě potřeby musí každý úředník pracovati bez vyzvání přes čas.
5. Jakákoliv politická činnost úředníků má za následek okamžité propuštění.
6. V kouření a požívání lihovin se očekává od úředníků zdrženlivost.
7. K dámám a výše postaveným osobám se úředník chová slušně.
8. Jako četba se doporučuje bible.
Není námitek proti jiným knihám, pokud jsou tyto mravně nezávadné.
9. Povinností každého úředníka je péče o zdraví.
V případě nemoci není nárok na mzdu.
Každý úředník, který má pocit odpovědnosti, by si měl proto pravidelně ukládati ze své mzdy přiměřenou částku pro případ nemoci či jiné nepředvídané potřeby.
10. Úředníci se nesmějí při práci mýlit.
Kdo se při své práci dopouští častěji chyb, bude propuštěn.
11. Kdo odporuje šéfovi, dokazuje tímto, že před ním nechová potřebné úcty.
Z této skutečnosti se vyvodí důsledky.
12. Úřednice jsou povinny vésti zbožný a cudný život.
13. O dovolenou mohou úředníci žádati jen z naléhavých rodinných důvodů.
Tato je však neplacena.
14. Úředníci nechtě mají stále na mysli, že tisíce jiných osob jsou ochotny okamžitě nastoupiti na jejich místa.
15. Úředníci nesmějí nikdy zapomenouti, že jsou svému principálovi povinni vděčností, neboť je jejich živitelem.